

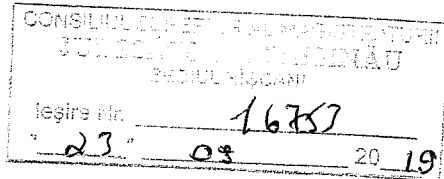
REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

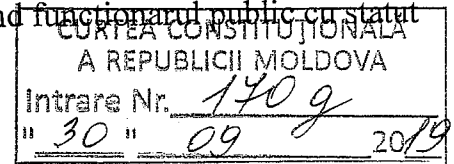
Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

*Curtea Constituțională
mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu 28*

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, Vă expediază cererea înaintată de reclamantul Gherman Eugeniu, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind ~~funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.~~

Judecător

Ciobanu Galina

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu, 28
mun. Chișinău, MD-2004,
Republica Moldova

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate (prezentată în conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituție)

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Nume: Gherman
2. Prenume: Eugeniu
3. Adresa: MD-7340, s. Toceni, r-nul Cantemir, Republica Moldova;
4. tel. 079427553, e-mail: egherman54@gmail.com

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are drept obiect de exercitare a controlului constituționalității a: art.30 alin.(3) și art. 38 alin.(1) lit. g) din LEGEA Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Articolul 30. Evaluarea performanțelor profesionale

(1) Activitatea și conduita funcționarului public cu statut special sînt evaluate o dată pe an, iar concluziile se consemnează în fișa de evaluare a performanțelor profesionale, cu acordarea unuia din următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(2) Rezultatele evaluării performanțelor profesionale ale funcționarului public cu statut special se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la:

- a) stabilirea indemnizațiilor, a sporurilor și a altor suplimente la salariu;
- b) promovarea în funcție;
- c) acordarea gradelor speciale;
- d) conferirea categoriilor de calificare;

e) participarea la programe de formare profesională;

f) încetarea raportului de serviciu.

(3) Modul de organizare și desfășurare a procesului de evaluare a performanțelor profesionale, precum și criteriile de evaluare sînt stabilite de Ministerul Afacerilor Interne.

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații:

g) în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” ca urmare a evaluării performanțelor sale profesionale;

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

De fapt, pe rolul judecătorei Chișinău sediul Râșcani se află spre examinare cauza civilă nr. 12-3-10485-16022018 Gherman Eugeniu vs Ministerul Afacerilor Interne.

La 15.08.2016 reclamantul a fost angajat la IP Cantemir al IGP a MAI a Republicii Moldova în calitate de șef de post, ofițer superior de sector a PP Antonești, r-nul Cantemir, prin ordinul nr.469 pe efectiv din 15.08.2016 . Fapt pe care sa încheiat un contract de muncă pe o perioadă nedeterminată cu nr. 14313.

Prin ordinul IGP nr. 33 ef. din 23.01.2018 reclamantul a fost concediat conform art. 38 alin. (1), lit. g) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288 din 16.12.2016, intrată în vigoare la 25.05.2017, temei fiind obținerea calificativului “nesatisfăcător”, ca urmare a evaluării performanțelor profesionale.

Rezultatul stabilirii acestui calificativ nu i-a fost adus la cunoștință, lipsindul de dreptul de al contesta după cum prevede ordinul MAI nr.138 din 18.04.2013 a Ministerului Afacerilor Interne Privind aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea performanțelor profesionale ale angajaților cu statut special din cadrul subdiviziunilor MAI.

Ordinul în cauză i-a fost adus la cunoștință sub semnătură la 29.01.2018.

La 12.02.2018, reclamantul Gherman Eugeniu a depus o cerere de chemare în judecată către Judecătoria Chișinău, sediul Centru împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, privind anularea ordinului nr. 33 ef. din 23.01.2018 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a inspectorului Gherman Eugeniu, prin care solicită anularea ordinului, restabilirea în funcția de șef de post al Postului de Poliție Antonești al Inspectoratului de Poliție Cantemir și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

În motivarea excepției de neconstituționalitate a art. 30 alin.(3) din LEGEA Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, susținem, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd că procedura evaluării profesionale să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice, respectiv printr-un ordin al ministrului afacerilor interne.

Astfel, prin acest text normativ se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarilor publici, către o autoritate unipersonală din puterea executivă, și anume ministrul afacerilor interne.

Astfel, procedura evaluării profesionale este stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice. Or, prevederile legale criticate delegă reglementarea acestor aspecte importante privind evaluarea profesională a unui funcționar public cu statut special ministrului de resort, care este abilitat să emită ordine. **Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ, în vreme ce dispozițiile art.72 alin.(3) lit.j) din Constituție prevăd că regimul general privind raporturile de muncă se reglementează prin lege organică.**

Caracterul lacunar al normelor referitoare la evaluarea activității polițiștilor, de vreme ce reguli substanțiale, esențiale în materia evaluării, precum: stabilirea reprezentanților instituției angajatoare care efectuează evaluarea, precizarea criteriilor de evaluare a activității și conduitei polițistului, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia nu sunt reglementate prin lege. Chiar dacă în ipoteza de față este în discuție o omisiune legislativă, nu se poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează încălcarea Constituției.

Reținând că normele privind evaluarea activității și conduitei polițistului trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, constatăm că delegarea atribuției de a stabili aceste norme către un membru al Guvernului, prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, determină o stare de incertitudine juridică.

De altfel, pe fondul lacunei legislative evidențiate mai sus, mai reținem că soluția legislativă prevăzută de art. 30 alin.(3) din LEGEA Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit LEGEI Nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, publicat: 03.10.2003 în Monitorul Oficial Nr. 208-210, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acesteia.

Ordinul nr.138 din 18.04.2013 privind aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea performanțelor profesionale ale angajaților cu statut special din cadrul subdiviziunilor MAI a ministrului MAI, nici nu se bazează pe dispozițiile legii organice

nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ci întru realizarea prevederilor pct. 11 subpct. 4) al Regulamentului Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.778 din 27 noiembrie 2009.

Prin urmare, pentru a respecta dispozițiile art.72 alin.(3) lit.j) din Constituție, subliniem că aspectele esențiale referitoare la evaluarea activității polițistului, cum sunt, spre exemplu, criteriile de evaluare a activității și conduitei polițistului, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia, trebuie să fie reglementate prin lege organică, iar regulile specifice procedurii de evaluare să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort.

În aceste condiții, constatăm că dispozițiile art. 30 alin.(3) din LEGEA Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin trimiterea la acte administrative, cu forță juridică inferioară legii, care să reglementeze, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, evaluarea activității și conduitei polițistului, încalcă prevederile cuprinse în art.72 alin.(3) lit.j) din Constituție.

În continuare, precizăm că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile a căror aplicare să nu permită arbitrariul sau abuzul. De asemenea, norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi. Curtea Europeană în jurisprudența sa a stabilit că noțiunea de lege, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea (cauza Del Rio Prada vs Spania, cererea nr. 42750/09, hotărârea din 21 octombrie 2013)

Or, în cazul de față, apare cu evidență că legea relativizează în mod nepermis reglementarea domeniului evaluării polițistului, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului și, implicit, ale statutului acestuia.

În lumina considerentelor expuse mai sus, constatăm că sunt încălcate și dispozițiile art.6 din Constituție referitor la principiul separației și colaborarea puterilor în stat (prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului), astfel personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a derulării procedurii de evaluare.

Cu referire la art. 38 alin.(1) lit. g) a LEGII Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este afectat de excepția de neconstituționalitate prin încălcarea principiului de stabilitate în funcție a funcționarului cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Dacă ne raportăm la legislațiile naționale ale țărilor membre al Uniunii Europene, vom constata peste tot o grijă cu totul deosebită pentru consacrarea și protejarea juridică a dreptului la carieră al funcționarului public. Acest drept presupune, înainte de toate, stabilitatea în funcție, reglementată sub forme foarte diverse.

Unele categorii de funcționari, în înțelesul cel mai larg al noțiunii de funcționari,

beneficiază chiar de reglementarea inamovibilității în funcție (de exemplu magistrații din Franța). În Germania funcționarii sunt numiți în principiu pe viață (Amstellung auf Lebenszeit). Una dintre caracteristicile esențiale ale funcției publice, în țările cu veritabile sisteme democratice de guvernare, o reprezintă stabilitatea. În această filozofie funcționarul nu este fluctuant, un personaj pasager în viața unei comunități, el este un element de referință permanent pentru buna sau reaua desfășurare a activităților serviciului public respectiv. Stabilitatea funcționarului ne apare ca o consecință a logicii a continuității funcției publice, chiar dacă aceasta, cum s-a arătat, are o existență obiectivă, dincolo de persoana titularului. Avem în vedere bineînțeles aspectul juridic al problemei și nu motivația reală care ar putea conduce la un moment dat la restructurarea unui aparat, formându-se noi funcții și suprimându-se unele din cele existente.

În toate țările Uniunii Europene se practică atât sistemul carierei cât și sistemul angajării (systeme de carriere et systeme d'emploi), principiul stabilității aplicându-se doar în prima situație.

Sistemele de carieră sunt fundamentate pe conceptual de stabilitate și continuitate, fie în interiorul unui corp de funcționari, fie prin trecerea de la un corp la altul. A vorbi despre carieră în afara conceptului de corp este un non sens. Funcția publică nu apare izolată, ci ierarhizată pe orizontală și pe verticală. O dată ce o persoană devine funcționar public, se integrează într-o anumită poziție a corpului respectiv de profesioniști și poate rămâne toată viața în corpul respectiv, dezvoltându-și dreptul la carieră. Sistemul de carieră implică așadar o formă de apreciere constantă a activității funcționarului, apoi anumite drepturi ale funcționarului în ceea ce privește evoluția sa profesională. Dreptul la carieră duce la existența dreptului la avansare, evident cu respectarea anumitor condiții.

Din nefericire, în dreptul național se aplică cu mare greutate prevederile legale instituite pentru a face din funcția publică o funcție de carieră. Interesele schimbării unui aparat de stat au generat metode foarte inventive pentru ocolirea prevederilor legale care sprijină stabilitatea în funcție. Astfel, pentru a se putea înlocui funcționarii publici cu statut special incompotzi dar și pentru ocuparea tuturor punctelor de interes din cadrul poliției, prin stabilirea în lege că funcționarul cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, este eliberat la prima evaluare cu stabilire a incompetenței profesionale, principiul de stabilitate din art. 5 a legii sus vizate rămâne o simplă afirmație. În precedentă LEGE Nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului concedierea polițistului era posibilă doar după două evaluări consecutive, fiindu-I acordat timp suficient pentru redresarea situației. Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului a României, art. 69 alin.(1) lit. h) statutează că polițistul este destituit din funcție la acordarea calificativului nesatisfăcător, de două ori. Cu toate aceste disfuncționalități în aplicarea legii, cadrul reglementativ național nu este străin de noțiunea de carieră a funcționarului public. Statutul funcționarului cuprinde reglementări de natură a face o ierarhizare a funcțiilor publice și stabilește chiar posibilitatea de a promova în structurile instituției la care un funcționar este inițial încadrat. Se remarcă sub aspectul garantării stabilității pe funcția ocupată a funcționarilor legislația italiană, care face ca fluctuațiile de personal la schimbarea de mandat să afecteze doar funcțiile electivă și nu și pe cele ocupate prin concurs.

Destituirea sau concedierea pentru insuficiență profesională intervine atunci când un funcționar nu demonstrează aptitudinile necesare pentru funcția ocupată. Autoritatea investită cu puterea de numire are două posibilități, fie să destituie funcționarul fie să-l treacă într-un post inferior celui pentru care nu se dovedește competent. Decizia de destituire sau de trecere pe un post inferior trebuie să explice pe larg motivele avute în vedere pentru această măsură și să fie comunicată funcționarului vizat mai înainte de punerea ei în aplicare.

Toate sancțiunile aplicate funcționarilor europeni pot fi atacate de funcționarul afectat, fiind garantate dreptul la liberă petiționare către autoritatea investită cu puterea de numire și accesul liber la jurisdicția comunitară.

Destituirea pentru necorespondere (insuficiență) profesională este aplicabilă doar dacă în instituția sau autoritatea administrativă pentru care lucrează nu există un post de un grad inferior pentru care s-ar putea dovedi competent. Orice decizie de destituire trebuie să fie minuțios argumentată și conferă funcționarului dreptul la o contestație pe cale ierarhică și, ulterior, dreptul la o contestație care va fi soluționată de Tribunalul de Primă Instanță.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

1. Prevederi relevante ale Constituției Republicii Moldova (M.O.. 1994. nr. 1):

Articolul 6

Separarea și colaborarea puterilor În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 39

Dreptul la administrare

(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului

internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 72

Categorii de legi

(2) Prin lege organică se reglementează:

j) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;

LEGE Nr. 288 din 16.12.2016

privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

Articolul 5.

Principiile profesionale ale funcționarului public cu statut special

Activitatea funcționarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza legii și pentru executarea acesteia, în interesul persoanei și al comunității, potrivit principiilor profesionalismului, confidențialității, integrității profesionale și loialității, **stabilității** în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței, responsabilității și subordonării ierarhice.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Prin prezenta sesizare, se solicită Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității și recunoașterea neconstituționalității a : art.30 alin.(3) și art.38 alin.(1) lit. g) din LEGEA Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prin prisma art. 6, art.39 și art.72 alin.(3) lit.j) din Constituție.

VI. ALTE DATE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Prevederile normei contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei în ordinea de examinare, aflată pe rolul judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

Materialele cauzei civile, care urmează a fi prezentate de instanța de judecată.

DECIZIA Nr.637 a Curții Constituționale a României din 13 octombrie 2015
referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.26 alin.(3) din
Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului Publicată on Monitorul Oficial nr.906
din 8.12.2015

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe propria onoare că informațiile ce se conțin în prezenta sesizare sunt exacte și
corespund adevărului.

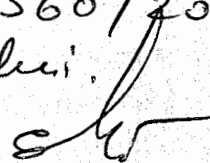
Cu profund respect,

Autorul sesizării

Gherman Eugeniu

Anexă: Decizia nr. 637 din 13.10.2015 referitoare
la excepția de neconstituționalitate a prevederilor
art. 26 alin (3) din Legea nr. 360/2002
privind Statutul polițistului.

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Rîșcani*)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

Judecător

Galina Ciobanu

Grefier

Ana Croitor

Cu participarea:

Reclamantului

Eugeniu Gherman

Reprezentantul pârâtului

Dorin Sîrbu

examinând în ședință de judecată publică, cererea înaintată de reclamantul Gherman Eugeniu, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea depusă de Gherman Eugeniu împotriva Inspectoratului General al Poliției, Sîrbu Andrei, Sava Boris cu privire la abrogarea ordinului, reîncadrarea în muncă și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă,

A C O N S T A T A T :

La 12 februarie 2018, reclamantul – Gherman Eugeniu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Sîrbu Andrei, Sava Boris cu privire la abrogarea ordinului, reîncadrarea în muncă și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă.

La data de 19.09.2019, reclamantul Gherman Eugeniu, a înaintat prin intermediul cancelariei instanței, cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale pentru verificarea constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani se află spre examinare cauza civila depusă în condițiile contenciosului administrativ, nr. 12-3-10485-16022018. Susține că prevederile art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt în contradicție art. 6, 39 și art. 72 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv, sunt neconstituționale și aduc atingere drepturilor și libertăților constituționale ale reclamantului. În acest sens, reclamantul înaintează sesizarea adresată Curții Constituționale, întocmită în ordinea art. 135 alin. (1) lit. a), g) din Constituție, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și efectuarea controlului constituționalității a art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția

Republicii Moldova, a fost prevăzută procedura de exercitare, de către Curtea Constituțională, a controlului constituționalității legilor, cu întrunirea cumulativă a condițiilor, raportate la speța cauzei: este prezentă o incertitudine privind constituționalitatea legii. La caz, articolul art. 30 alin. (3) și) și art. 38 alin. (1) lit. g) din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne urmează a fi aplicată la examinarea cauzei aflate la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, potrivit articolului 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova. La caz, excepția de neconstituționalitate este ridicată de reclamant, parte interesată în dosar; nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, care are ca obiect prevederea contestată. Verificarea constituționalității normei contestate ține de competența exclusivă a Curții Constituționale. Instanța de judecată nu este în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât în cazul neîntrunirii condițiilor menționate. Instanța de judecată, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normelor, este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Prin aceeași Hotărâre a Curții Constituționale, nr. 2 din 09 februarie 2016, prin care s-a examinat sesizarea Curții Supreme de Justiție depusă la 09 decembrie 2015, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale înalta Curtea a hotărât, că: în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelor Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea/uni judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională cauze aflate pe rolul său, instanța excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu; sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauzei se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza; judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor enumerate mai sus. în contextul celor expuse, potrivit art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 24 alin. (1), art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g), art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, art. 7 alin. (3), art. 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, solicit instanței de judecată: Admiterea prezentei cereri de ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității a art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform sesizării anexate la prezenta cerere; Suspendarea examinării cauzei până la examinarea sesizării de către Curtea Constituțională.

În ședința de judecată din data în cauză, reclamantul Gherman Eugeniu, a susținut în totalitate cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și a solicitat să fie admisă.

Reclamantul Gherman Eugeniu în cadrul ședinței de judecată a susținut cererea înaintată în totalitate și a solicitat să fie admisă din motivele expuse în cerere.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului – Inspectoratului General al Poliției, Sîrbu Dorin, a menționat că nu este de acord cu cererea reclamantului și a solicitat să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pârâții Sîrbu Andrei și Sava Boris în ședința de judecată nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, deși au fost înștiințați în mod legal despre data desfășurării ședinței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale cu privire la verificarea constituționalității, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 195 al Codului administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform prevederilor art. 12¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, s-a constatat că pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat, că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile

contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La caz, obiectul excepției constituie prevederile art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, obiectul excepției se include în categoria actelor indicate la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către reprezentantul părții reclamante; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea litigiului respectiv și nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Fiind întrunite cumulativ condițiile impuse de prevederile alin. (2) și (5) al art. 12¹ din Codul de procedură civilă, instanța urmează să admită cererea reclamantului privind sesizarea Curții Constituționale și să prezinte Curții sesizarea privind controlul constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Conform prevederilor art. 12¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ din Codul de procedură civilă și art. 195 al Codului administrativ, instanța de judecată,

DISPUNE:

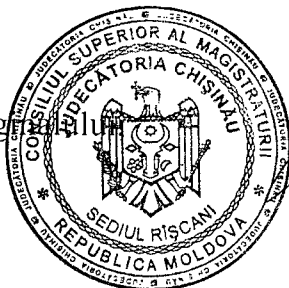
Se admite cererea înaintată de reclamantul Gherman Eugeniu, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (3) și art. 38 alin. (1) lit. g) și din Legea Nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova.

Se prezintă Curții Constituționale a RM prezenta încheiere cu sesizarea reclamantului.
Încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Copia corespunde originalului
judecător

Galina CIOBANU

Galina Ciobanu